

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 10 | 15. MAJ 1933 | 82. AARGANG

TO NYE KIRKELIGE LEDERE.

JOSHUA REUBEN CLARK JUN.

beskikket til anden Raadgiver i det Første Præsidentskab.

SAMUEL OTIS BENNION

beskikket til en af de første 7 Præsidenter over de 70's Raad.

—

Ved Aabningsmødet under den sidste Generalkonference i Salt Lake City blev to ledige Stillinger indenfor Kirkens øverste Lederskab fyldt, idet Ældste J. Reuben Clark Jun. blev foreslaaet og opholdt som anden Raadgiver til Præsident Heber J. Grant i Kirkens øverste Præsidentskab, og Ældste Samuel O. Bennion som et Medlem af de første 7 Præsidenter over de 70's Raad.

Præsident Clark, som indtil fornylig var de Forenede Staters Gesandt i Mexiko, efterfølger Præsident Charles W. Nibley i det Første Præsidentskab. Præsident Nibley afgik ved Døden den 11. December 1931.

Præsident Bennion, som har præsideret over Centralstaternes Mission i de sidste 26 Aar, efterfølger Præsident Joseph W. McMurrin, der afgik ved Døden i Kalifornien den 24. Oktober 1932.

Kirkens Første Præsidentskab er nu fuldt organiseret med Præsident Grant, Præsident Ivins og Præsident Clark som henholdsvis første og anden Raadgiver.

Præsident Clark blev født den 1. September i Grantsville,

Tooele Co., og er Søn af afdøde Patriark Josua Reuben Clark og hans Hustru Mary Louisa Woolley og stammer baade fra Faderens og Moderens Side fra god Pionerslægt. Han gik paa Skolen i Grantsville og senere i Salt Lake City, studerede Jus ved Utahs Universitet og senere ved det berømte Columbia Universitet. Han blev senere forbundet med S. L. Business College, blev Forstander for Heber City Højskole og for Landbrugskollegiet i Cedar City. I 1906 blev han ass. Statsadvokat i New York og fire Aar senere Statsadvokat. I Juni 1912 blev han af den daværende Præsident for de Forenede Stater, William Taft, udnævnt som Formand for en Komité, der skulde forberede de Forenede Staters Deltagelse i den tredie Fredskongres i Haag. I de følgende Aar indehavde han adskillige betydelige politiske Stillinger, og i 1928 blev han Understatssekretær. I 1930 blev han udnævnt til at være de Forenede Staters Gesandt i Mexiko. I den vigtige Stilling har han fuldt ud opfyldt de Forventninger, der blev stillet til ham. Aldrig har Forholdet mellem Unionen og det mange Gange urolige Mexiko været bedre end i den Tid, da Præsident Clark virkede som de Forenede Staters Gesandt. Aldrig har han svigtet den Kirkes Idealer, som han tilhørte. Det var noget ganske uhørt, der skete, da han bestemte, at ikke en Draabe Alkohol maatte serveres i Gesandtskabsbygningen, ikke engang paa Forlangende af højtstaaende fremmede Statsmænd. Ikke desto mindre har han og hans Hustru opnaaet, at deres Gæster altid har følt sig hjemme hos dem, og har saaledes modbevist den almindelige Mening, at man overhovedet ikke kan afholde diplomatiske Modtagelser og selskabelige Sammenkomster uden Vin og Likør.

Præsident Clark blev den 14. September 1898 viet til Luacine Savage fra Salt Lake City. De har fire Børn, tre Døtre og en Søn, som for en Tid tilbage udførte en Mission til Frankrig.

Gennem hele sit Liv har Ældste Clark været en trofast Sidste Dages Hellig. Som ung Mand var han aktiv i Ungdomsforeningens og Søndagsskolens Virksomhed i Grantsville.

Da han kom til Salt Lake City, blev han aktiv i Søndagsskolens Arbejde i det tyvende Ward, og han har altid opretholdt sin Forbindelse med denne Organisation, naar han har været i Salt Lake City for nogen længere Periode.

I 1925 blev Ældste Clark valgt til at være et Medlem af Hovedbestyrelsen for Unge Mænds Uddannelsesforening, hvilken Stilling han fremdeles indehaver. Han var et Medlem af det 31. Kvorum af de Halvfjerds og blev ordineret til denne Stilling for mange Aar siden.

Meget af den Fremgang, som Ældste Clark har opnaaet, er kommet gennem hans dygtige og hengivne Hustru. Og naar som helst Clarks Familie har flyttet til et nyt Sted, saa har altid Søster Clark taget aktiv Del i den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde og de andre Virksomheder indenfor Kirken.

SAMUEL OTIS BENNION.

Ældste Samuel O. Bennion, som blev beskikket til at være en af de 7 Præsidenter for det første 70 Kvorum, under Kirkens Generalkonference i Salt Lake City den 6. April 1933, har tilbragt 29 Aar i Missionsmarken i uafbrudt Rækkefølge. Den bedste Del af en Persons Levetid viet til Arbejdet med Sandhedens Udbredelse — en saadan Mands Historie fordrer Opmærksomhed og Beundring.

Samuel O. Bennion blev født den 9. Juni 1874 i Taylorsville, Utah, af Forældrene John R. Bennion og Emma Jane Terry. Han modtog en almindelig god Skoleuddannelse og blev beskikket til de forskellige Embeder indenfor det Aaronske Præstedomme, indtil han blev beskikket til en Ældste og kort Tid derefter til en af de Halvfjerds. Gennem sin Dygtighed oparbejdede han sig til en ganske betydelig Stilling paa Landbrugsomraadet.

Den 25. August 1898 blev han viet til Charlotte Towler, og i November 1904 begyndte hans Missionskarrière. Efter at han i seks Maaneder havde virket som omrejsende Ældste i Centralstaternes Mission, blev han valgt til at præsidere over den sydlige Del af Staten Texas. I November 1905 blev han beskikket til at være Missionssekretær i Centralstaternes Mission, og i Oktober 1906 blev han beskikket til at være Præsident over denne Mission, hvilken Stilling han senere har indehaft uden Afbrydelse.

Under hans Administration har Centralstaternes Mission gjort stor Fremgang. I 1907 blev Missionens Hovedkvarter flyttet fra Kansas City til Independence, Missouri. Dette var det første Skridt fra Kirkens Side i Retning af at vælge en Bopæl i Independence, siden de Hellige i 1833 blev uddrevet fra dette Sted af Pobelen. Præsident Bennion har ledet Opførelsen af mange ypperlige Kirke- og Skolebygninger i forskellige Dele af Missionen. Et stort Trykkeri er ogsaa blevet oprettet i Independence, og dette Arbejde er paa en enestaaende dygtig Maade blevet ledet af Præsident Bennion.

Tusinder af Sidste Dages Hellige, som bor indenfor Centralstaternes Mission, bærer Vidnesbyrd om Samuel O. Bennions uegennyttige Arbejde, og denne hans opofrende Hengivenhed har bragt ham højere Anerkendelse indenfor Kristi Kirke.

VORE NYE GENERAL AUTORITETER.

Af Ældste *John A. Widtsoe,* af de Tolvs Raad.

Den Bekendtgørelse, som blev gjort ved Kirkens sidste Generalkonference, at Ældste Reuben J. Clark og Ældste Samuel O. Bennion er blevet beskikket til at indtage Stillinger henholdsvis i det Første Præsidentskab og i det Første Raad af Halvfjerds, vil blive hilst med det varmeste Bifald hos alle, som kender disse Brødre. Fremtiden vil aabenbare den Visdom og ogsaa den guddommelige Inspiration, som har ledsaget disse Beskikkelser.

Ældste Reuben Clark, over hvis Liv der er givet en ganske kort Oversigt et andet Sted i denne Udgave, har en usædvanlig stor Erfaring baade med Hensyn til Mennesker og forskellige Affærer og er i Besiddelse af en urokkelig, intelligent Hengivelse til Herrens Sidste-Dages Værk. Han er frygtløs, stærk og urokkelig i sit Forsvar for det evige Evangeliums Sandheder. Som anden Raadgiver i det Første Præsidentskab vil han støtte de to andre mægtige Mænd i Kirkens Første Raad — Heber J. Grant, Profet og Præsident, og Anthony W. Ivins, første Raadgiver. De Sidste Dages Hellige kan med Rette betragte det Første Præsidentskab, saaledes som det nu er organiseret, med Stolthed og Tilfredsstillelse.

Ældste Samuel O. Bennion har, som det ganske kort er fremstillet i denne Udgave, haft et Liv i Forberedelse for sit nye Arbejde, som en af de syv Mænd, der udgør det Første Raad af Halvfjerds. De Halvfjerds er kaldede til at hjælpe til med at bringe nye Medlemmer ind i Kirken. Ældste Bennion har tilbragt henimod 30 Aar i Missionsmarken som en ypperlig Missionær og Missionspræsident. Paa den samme Tid har han, i sine private Affærer og i Ledelsen af Kirkens store Trykkeri, staaet i nær Berøring med Menneskehedens saakaldte praktiske Affærer. Han har bevist sin Kærlighed til Evangeliet ved sin Villighed til at gøre hvilken som helst personlig Opofrelse for at overbevise Menneskene om Sandheden af Frelsensplanen. Han vil staa Skulder til Skulder med de øvrige Medlemmer, alle stærke Mænd, i det Første Raad af Halvfjerds.

Kirkens tre første Raad — det Første Præsidentskab, de Tolvs Raad og det Første Raad af de Halvfjerds — er nu fuldkomment organiserede, i Overensstemmelse med guddommelig Befaling.

I Løbet af det Aarhundrede, som er forløbet siden Kirkens Organisation, har der aldrig været Mangel paa dygtige og villige Mænd, der har været i Stand til at fylde de ansvars-

fulde, ledende Stillinger indenfor Kirken. Dette synes, for den udenforstaaende, at være saa meget mere bemærkelsesværdigt, da der ikke er nogen speciel Uddannelse af Ledere indenfor Kirken med Undtagelse af de sædvanlige Aktiviteter Kirken har i dens Organisationer og Kvorummer. Og dog er der altid en Overflod af passende Materiale for hvilken som helst ledig Stilling, som nogensinde findes. Dette er blot hvad man kan forvente af en Kirke, hvor man har Selvstyre, og hvor hvert oprigtigt Medlem bygger paa sit eget individuelle Vidnesbyrd angaaende Evangeliets Sandhed og tager en aktiv Del i Kirkens Arbejde. Individuel Vækst, Forstaaelse og Kraft er de nodvendige Resultater. Der vil altid være dygtigt, velskikket Lederskab til at fore Arbejdet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige videre. Lad os imidlertid erindre, at den historiske Kendsgerning, at Kirken i den Tid, den har eksisteret, altid har haft store, ædle Ledere, staar som et af de mange Beviser for Sandheden af det Evangelium, der blev gengivet gennem Profeten Joseph Smith.

Vi vil gerne udtrykke vor Lykonskning til vore nye General-Embedsmænd og byde dem velkommen til deres nye Stillinger.

DEN NORSKE MISJON.

ANKOMST.

Eldste Olaf H. Vogeler fra det 31. Ward, Liberty Stav, og eldste Arthur Clarence Ridd fra det 10. Ward, Liberty Stav, ankom til den Norske Misjon den 1. april.

Vi forener oss alle i å byde disse brødre hjertelig velkommen til Norge og beder, at Gud må velsigne dem, så at de må være istand til å utføre meget godt, mens de er her i misjonsmarken. Eldste Vogeler utforte en toårs misjon som lokal eldste, for han reiste til Utah.

AVLØSNINGER.

Eldste Adolph M. Nielsen Jun., som i de siste 29 måneder har arbeidet i den Norske Misjon, og som i de siste 8 måneder har presidert over Bergens distrikt, er blitt hederlig avløst fra sitt arbeide med tillatelse til å vende hjem til sitt hjem og sine venner i Shelley, Idaho.

Eldste Aksel M. Arnesen, som i de siste 29 måneder har arbeidet i den Norske Misjon, er blitt hederlig avlost for å vende hjem til sitt hjem og sine kjære i Salt Lake City, Utah.

Eldste Willard Deloss Hansen, som har arbeidet i den Norske Misjon i de siste 25 måneder, er blitt hederlig avløst fra sitt arbeide med tilladelse til å vende hjem til sitt hjem og sine kjære i Preston, Idaho.

Eldstene Nielsen og Hansen vil seile fra Cherbourg den 6. mai, og eldste Arnesen vil seile fra Southampton den 6. mai, alle med S.S. »Leviathan«. Vi forener oss alle i å ønske disse brødre en behagelig og trygg reise til deres hjem.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

DØDSFALL I OSLO.

Søster Karoline Thoresen, medlem av Oslo gren, avgikk ved døden den 20. mars, 73 år gammel. Begravelsen blev avholdt under ledelse av Oslo grens forstanderskap tirsdag den 23. mars. Misjonspresident Hyrum D. Jensen innviet graven.

TIL HJELPEORGANISASJONENE.

Jeg tror, at der tidligere har været litt misforståelse med hensyn til dem, som har været kaldt til å presidere over og lede de forskjellige hjelpeorganisasjoner i en gren, som er organisert på den rette måte. For det første, når vi organiserer en gren, velger vi en grenspresident med to rådgivere til å presidere ikke alene over prestedømmet, faste- og nadvermøtene, men over alle hjelpeorganisasjoner, sammen med hvert individuelt medlem i grenen. Grensforstanderskapet er derfor den høieste autoritet innenfor grenen.

Hjelpeorganisasjonene blir derfor grensforstanderskapets hjelpere med hensyn til å oplære og instruere hvert enkelt medlem i dets pligter. Av den grund tilkommer det presidentene av alle hjelpeorganisasjoner å søke råd hos grensforstanderen i alle saker med hensyn til deres arbeide innenfor deres respektive organisasjoner.

Ingen president i en hjelpeorganisasjon bør påta sig å foreta nogen forandring i det regulært fastsatte arbeide eller holde fester eller lede møter utenfor de regulære aftener, som er blitt bestemt for disse ting, uten først å søke tilladelse hos grenspresidenten. Og desuten bør ingen, som er blitt kaldt til å lede arbeidet innenfor de forskjellige avdelinger i de respektive organisasjoner, foreta nogen forandring eller holde nogen fester eller private møter uten først å søke råd og tillatelse hos presidenten for den organisasjon, i hvilken de arbeider, så at der vil være orden både i ledelsen av grenen og i ledelsen av hjelpeorganisasjonene.

Selv om det er en kjendsgjerning, at grensforstanderen presiderer over alle embedsmenn i hjelpeorganisasjonene,

må det være forstått, at han ikke skal ta ledelsen av møtene eller på nogen måte berøve embedsmennene rettigheten til å anvende deres initiativ i utøvelsen av deres plikter. Det må også være en kjendsgjerning, at intet almindelig medlem av nogen som helst av organisasjonene bør påta sig å arrangere avholdelsen av fester eller private møter uten med samtykke fra presidenten over den organisasjon, han tilhører, så vel som fra grensforstanderen.

Vi håper, at denne forklaring vil opklare alle de vanskeligheter og misforståelser, som kan ha eksistert, og derved bli et middel til å forfremme gode følelser blandt alle organisasjonene og et forenet arbeide for grenens fremgang som et hele.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

DEN DANSKE MISSION.

FORFLYTTELSER.

Ældste Thorvald Jensen er blevet forflyttet fra Esbjerg Distrikt til Aarhus og Ældste Klien K. Skousen fra Aarhus Distrikt til Aalborg.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

KONCERT I AARHUS.

Den 7. April blev der i Aarhus Grens Lokale afholdt en Koncert af Sangkoret til Fordel for nogle Sweaters, som Koret ønskede at anskaffe og benytte under Koncerter.

Ved denne Koncert stillede Koret for første Gang i deres nye Sweaters, og Præsentationen gjorde et godt Indtryk paa Publikum.

Foruden de smukke Sange af Koret indeholdt Programmet mange værdifulde Numre af vore velkendte musikalske Talenter, Missionærerne Richard L. Christensen og Richard Johnsen, samt mange smukke Numre af vore Søskende. Der var et Hundrede til Stede. Blandt dem var Missionspræsident Holger M. Larsen, som gav nogle Bemærkninger, der blev meget paaskønnede. *M. J.*

ODENSE DISTRIKT AFHOLDER KONFERENCE.

Odense Distriktskonference blev afholdt den 23. April og var meget vellykket i enhver Henseende. Der blev afholdt to Møder, et Søndag Morgen Kl. 10 og et om Aftenen Kl. 7, begge under Ledelse af Distriktspræsident Orson B. West.

Morgenmødet blev aabnet med Sangen »Vær velkommen

Søndag Morgen«. Efter Bøn af Ældste Henry J. Jensen blev Salmen »Fader vor i Himlen« afsunget. Derefter var der to korte Taler: »Hvorledes kan jeg bedst paaskønne mine Forældre?« og »Hvorfor bør jeg altid holde mig til Sandheden?« af henholdsvis Nora Jørgensen og Karen Margrethe Jensen. Til Afveksling var der en Duet af Bodil Hansen og Nora Jørgensen. Dernæst fulgte to korte Taler: »Hvad betyder Søndagsskolen for mig?« af Johanne Larsen og »Hvad kan vi gøre for at forøge Harmonien i vore Hjem?« af Anna Jørgensen. Søstrene Jutta Nielsen, Gudrun Jørgensen og Bodil Hansen sang til Afveksling en Trio. Distriktspræsident Orson B. West talte over Emnet: »Hvad kan de lokale Medlemmer gøre for at prædike Evangeliet?« Tilsidst var der Bemærkninger ved Missionspræsident Holger M. Larsen, hvorefter Sangen »Hav Tak for Profeten« blev afsunget. Taksigelse ved Søster Marie Larsen. Til Stede var 28.

Aftenmødet Kl. 7 blev aabnet med Sangen »Vaagn op, hør Røsten lyder«. Efter Bøn af Søster Anna Jørgensen blev Sangen »Saa sikker en Grundvold« afsunget.

Ældste Henry J. Jensen talte over Emnet: »De Sidste Dages Helliges Opfattelse af Nadveren«.

Til Afveksling spillede Gudrun Jørgensen en Pianosolo. Distriktspræsident Orson B. West talte over Emnet: »Er Myndighed nødvendig for at forkynde Evangeliet?« Derefter var der en Trio af Ældste Owen M. Christensen og Søstrene Gudrun Jørgensen og Jutta Nielsen.

Den sidste Taler var Missionspræsident Holger M. Larsen, der talte over Emnet: »De individuelle Fordele, der erholdes ved Efterlevelse af Evangeliet«. Tilsidst blev Sangen »Nu Fryd mit Hjerte finder« afsunget. Taksigelse ved Broder Arthur Nielsen. Til Stede var 49.

ESBJERG DISTRIKT AFHOLDER KONFERENCE.

Foraarskonferencen i Esbjerg blev denne Gang afholdt i Dagene 28.—30. April og 1. Maj. Konferencen blev aabnet med en ualmindelig vellykket Koncert, hvor Koret, under Ledelse af Ældste Thorvald Jensen, gav en Række ypperlige Numre. De enkelte Solonumre, bl. a. en Solo af Distriktspræsident Leland M. Olsen, en Solo af Ældste Thorvald Jensen, en Pianosolo af Ældste Richard L. Christensen og en Pianoduet af Søster Käty Ilskov-Christensen og Ældste Richard L. Christensen, fik alle en ypperlig Udførelse. De ca. 65, som var til Stede, glædede sig meget over den vellykkede Koncert.

Konferencen fortsattes med Morgenmøde Søndag Morgen Kl. 10, hvor et godt og interessant Program blev udført. Mø-

det, som blev ledet af Distriktspræsident Leland M. Olsen, blev aabnet med Sangen »Hvilken smuk og yndig Morgen«. Efter Bøn af Ældste Jens Christensen blev Sangen »Kom alle, I Guds Mænd« afsunget. Peter Løvendahl talte over Emnet: »En Diakons Pligter overfor hans Søndagsskole«. Korlektien, som bestod af den femte og sjette Trosartikel, blev læst, hvorefter Christian P. Fredricksen talte over Emnet: »En Præsts Pligter overfor hans Gren«. Ældste Thorvald Jensen sang til Afveksling en Solo, og Marius Løvendahl talte over Emnet: »Hvad kan jeg gøre for at hjælpe til med Opbyggelsen af vore Præstedømsmøder?« Thorvald Christiansen behandlede Emnet: »Hvordan kan de lokale Medlemmer af Præstedømmet hjælpe til med at prædike Evangeliet?« Efter en Pianosolo ved Søster Beulah F. Olsen, talte Søster Andriane Christiansen over Emnet: »Hvorledes kan jeg dele Præstedømmets Velsignelser med min Mand?« Søster Petrine Nielsen talte over Emnet: »Hvordan kan Mødrene hjælpe vore Missionærer?« Ældsterne Thorvald Jensen og Leland M. Olsen sang til Afveksling en Duet, og derefter blev der givet en Demonstration af nogle af de mest grundlæggende af vor Kirkes Lærdomme, idet Traktatet »Den Fremmede fra Vesterlandet« var blevet dramatiseret og blev fremført som en Samtale mellem fire Mænd. Tilsidst var der Bemærkninger ved Søster Rachel S. Larsen, hvorefter der blev afsluttet med Sangen »Priser Profeten«. Taksigelse af Johan Christensen.

Konferencen fortsattes med Eftermiddagsmøde Kl. 2. Mødet blev aabnet med Sangen »Hav Tak for Profeten«. Efter Bøn af Broder Jess P. Jessen blev Sangen »Der er Skønhed her paa Jord« afsunget. Da dette Møde var viet den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde, var de Emner, der blev behandlede, arrangerede som en Demonstration af den Kvindelige Hjælpeforenings Lektiearbejde. De tre første Emner gik ud paa at fremstille den bedste teologiske, litterære og sociale Lektie, som var blevet givet i Løbet af det sidste Aar. Emnerne fik en ypperlig Behandling af de respektive Klasseledere, Søstrene Selma Petersen, Helene Løvendahl og Dagny Nielsen. Som Afveksling sang et Damekor »Har jeg gjort noget godt for en Sjæl i Dag?« og Søster Käty Ilskov-Christensen spillede en Pianosolo. Søster Petrine Nielsen afgav Rapport over den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde, og tilsidst talte Søster Rachel S. Larsen over Emnet: »Lærerindernes Pligter og Forberedelse«. Efter at Sangen »Foraaret atter med duftende Vinde« var blevet afsunget, afsluttede Søster Kathrine Nielsen med Bøn.

Aftenmødet, der begyndte Kl. 7, blev aabnet med Salmen

»Kom Hellige«. Efter Bøn af Broder Morten Hansen fortsattes med Sangen »Hører Jordens Stammer, Slægter«. Aftenens første Taler var Missionær Thorvald Jensen, der behandlede Emnet: »De Sidste Dages Helliges Opfattelse af Herrens sidste Maaltid«. Søstrene Selma Petersen, Käty Ilskov-Christensen og Anna Nicolaysen sang en Trio, hvorefter Distriktspræsident Leland M. Olsen talte over Emnet: »Er Myndighed nødvendig for at kunne prædike Evangeliet?« Som Afveksling sang Koret »Den yndige Sang«. Tilsidst talte Distriktspræsident Orson B. West fra Odense over Emnet: »Velsignelser modtaget ved Efterlevelsen af Evangeliet«. Broder West var i Egenskab af Taler ved denne Lejlighed Stedfortræder for Missionspræsident Holger M. Larsen, der desværre var forhindret fra at være til Stede ved Søndagens Møder, grundet paa at han var kaldet til Møen for at afholde en Begravelse. Alle Aftenens Emner fik en ypperlig Behandling og gjorde det dybeste Indtryk paa Forsamlingen. Mødet blev afsluttet med Sangen »Guds Aand som en Ild«. Taksigelse af Broder Otto Jacobsen.

Den vellykkede Konference, der fra Begyndelse til Ende havde været præget af den bedste Aand, blev afsluttet Mandag Aften den 1. Maj med en Basar i Forbindelse med en lille Festlighed arrangeret af den Kvindelige Hjælpeforening.

AARHUS DISTRIKTS FORAARSKONFERENCE.

Aarhus Distrikts Foraarskonference blev afholdt i Dagene 5., 7. og 8. Maj og var en god og vellykket Konference. Konferencen blev aabnet med en ypperlig Koncert Fredag den 5. Maj Kl. 8. Sangkoret sang, under Ledelse af Ældste Paul W. Jespersen og med Søster Lilly Jensen ved Orglet, en Række smukke Numre. Desuden var der en Række ypperlige Solonumre, bl. a. Orgelsolo af Søster Lilly Jensen, Hornsolo ved Ældste Eldon J. Hansen, en Herretrio med Guitar og Ukulele ved tre Missionærer, en Piano- og Orgelduet ved Søstrene Oda Nielsen og Lilly Jensen. I Pavserne var der Balletopvisning af to Børn fra Randers, Inge Paulsen og Finn Laursen. Desuden var der Bemærkninger af Missionspræsident Holger M. Larsen. Den vellykkede Koncert overværedes af 134.

Konferencen fortsattes Søndag Morgen den 7. Maj med Præstedomsmøde Kl. 9, under Ledelse af Missionspræsidenten.

Morgenmødet, der blev afholdt Kl. 10, var viet til Præstedømmets Arbejde. Som Aabningssang blev sunget »Hvilken smuk og yndig Morgen«, hvorefter der var Bøn af Svend Jensen. Den næste Sang var »Kom alle I Guds Mænd«. Der

var derefter korte Taler af Christian Christiansen og Emil Thomsen, Silkeborg, der talte over henholdsvis: »En Diakons Pligter mod sin Søndagsskole« og »En Lærers Pligt mod sine Nadvermøder«. Korlektien, den femte og sjette Trosartikel, blev oplæst. Broder Marius Poulsen fra Randers talte derefter over Emnet: »En Præst Pligt mod sin Gren«. En Kvartet, bestaaende af Grethe Nielsen, Eli Nielsen, Jens Nielsen og Christian Nielsen, sang »Lad ej dit Hjerte tvivle«. Broder Frederik Frandsen fra Randers talte over Emnet: »Hvorledes kan de lokale Medlemmer af Præstedømmet hjælpe til med at forkynde Evangeliet?« Broder Arthur V. Havn talte over Emnet: »Hvad kan jeg gøre for at hjælpe til med at opbygge mine Præstedømsmøder?« Ældste Richard D. Johnsen spillede en smuk Guitarsolo, hvorefter Søster Marie Havn talte over Emnet: »Hvorledes kan jeg dele Præstedømmets Velsignelser med min Mand?« Søster Kristine Thomsen fra Silkeborg talte over Emnet: »Hvorledes kan Mødrene hjælpe vore Missionærer?« »Den Fremmede fra Vesterlandet«, en Dramatisering af Skriftet af samme Navn, blev derefter opført af fire Brødre.

Efter Bemærkninger af Missionspræsident Holger M. Larsen blev Mødet afsluttet med Sangen »Priser Profeten« og Taksigelse af Ældste Elbert G. Widdison. Til Stede var 123.

Det næste Møde, som var den Kvindelige Hjælpeforenings Konference, blev afholdt Kl. 2 og blev aabnet med Sangen »Hav Tak for Profeten«. Efter Bøn af Broder Lauritz Bay blev Sangen »Der er Skønhed her paa Jord« afsunget. Søster Ane Larsen talte over Emnet: »Den bedste Lektie i social Tjeneste, givet i Aarets Løb«. Et Sangkor, bestaaende af Søstre i den Kvindelige Hjælpeforening, sang »Har jeg gjort noget godt for en Sjæl i Dag?« Søster Petrine Nielsen talte over Emnet: »Den bedste Litteraturlektie givet i Aarets Løb«. Søstrene Oda Nielsen og Lilly Jensen spillede en Duet paa Klaver og Orgel. Søster Eli Nielsen talte over Emnet: »Den mest interessante teologiske Lektie givet i Aarets Løb«. Der blev derefter afgivet Rapporter over Tilstandene i de Kvindelige Hjælpeforeninger i Distriktet ved Marie Havn, Kristine Thomsen og Christiane Christiansen. Efter Bemærkninger af Missionspræsident Holger M. Larsen var der Præsentation af Kirkens Autoriteter. Efter at Sangen »Foraaret atter med duftende Vinde« var afsunget, var der Taksigelse af Søster Ane Petersen, Herning. Til Stede var 113.

Aftenmødet Kl. 7 blev, som de andre Møder, ledet af Distriktspræsident Eldon J. Hansen og tog sin Begyndelse med Sangen »Kom, lytter til Profetens Røst«. Ældste William Ø.

(Fortsættes paa Side 229).

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

DET AARONSKE PRÆSTEDØMME.

»I Messiæ Navn meddeler jeg eder, mine Medtjenere, det Aaronske Præstedømme, som indehaver Nøglerne til Engles Betjening og til Omvendelsens Evangelium, og Daab ved Neddyppelse til Syndernes Forladelse; og dette skal aldrig igen borttages fra Jorden, førend Levis Sønner atter frembære et Offer for Herren i Retfærdighed.« (Pagtens Bog 13. Kap.)

Disse Ord blev udtalt af Johannes den Døber, da han den 15. Maj 1829 lagde sine Hænder paa Joseph Smith og Oliver Cowdery. Det er nu 104 Aar siden, denne vigtige Begivenhed fandt Sted, siden Himmelens Gud gav sin Fuldmagt og Myndighed til Mennesker i Kødet. Før denne Dag havde Verden været i Mørke i flere Hundrede Aar, og ingen havde Autoritet til at handle i Guds Navn. Derfor burde vi, som har en Forstaaelse af det gengivne Evangelium, være meget taknemmelige paa denne Dag. Thi uden Fuldmagt og Myndighed vilde denne Kirke ikke have nogen Grundvold.

Dette Spørgsmaal vil sikkert komme: »Hvad er det Aaronske Præstedømme, og til hvilken Nytte er det?« Det er den Præstestand, som blev oprettet af Moses ved hans Broder Aaron, og vi læser, at det blev opkaldt efter hans Navn. Vi læser i Hebræerbrevet: »Ingen tage sig selv den Ære at være en Præst, uden han er kaldet af Gud, ligesom Aaron var.« Vi véd alle, at Aaron var kaldet ved direkte Aabenbaring fra Gud, gennem hans Broder Moses.

Dette Præstedømme vedblev at eksistere blandt Jøderne lige til Kristi Tid. Johannes den Døber havde denne Magt. Han døbte i Jordans Vande. Selv Frelseren kom til ham og begærede Daab fra hans Hænder. Frelseren anerkendte denne denne Myndighed, idet han lod ham udføre denne hellige Handling, og Faderen kundgjorde Sønnen ved sin Røst og den Helligaand.

Det var den samme Johannes, som kom tilbage til Jorden i denne Husholdning for at bekræfte og besegle denne Myndighed til Guds Sønner.

Denne Magt og Myndighed fra Gud, givet til hans Tjenere til at handle i hans Navn paa Jorden, har været og er Grundvolden for denne Kirke. Uden denne Magt kunde ingen blive Medlemmer af Kirken, og ingen af Kirkens Ordinancer kunde blive udført.

Der er i Dag flere Tusinde unge Mænd, som har modtaget dette Præstedømme, og det er givet til dem, ikke for deres egen Ophøjelse, men for at de bedre kan tjene deres Medmennesker.

Vi er taknemmelige til Himmelens Gud for denne Velsignelse, og vi, som holder denne Fuldmagt, ønsker at vise vor Paaskønnelse ved at benytte dette Præstedømme til vore Medmenneskers Velsignelse. Vi siger som Josva: »Jeg og mit Hus, vi vil tjene Herren.«

Holger M. Larsen.

(Fortsat fra Side 227).

Petersen aabnede Mødet med Bøn, hvorefter Koret sang »Almagts Gud«. Ældste Klien K. Skousen talte over Emnet: »De Sidste Dages Helliges Opfattelse af Nadveren«. Koret sang »Tys, vær stille«. Koret sang »Lad Bjerge raabe af Glæde«. Missionspræsident Holger M. Larsen talte over Emnet: »De individuelle Fordele, som erholdes ved Efterlevelse af Evangeliet«. Der var desuden Taler af Ældsterne Thorvald Jensen og Paul W. Jespersen. Tilsidst blev Sangen »Om af Trængsel du maa prøves« afsunget. Taksigelse ved Broder Ernst Jensen. Til Stede var 138.

Konferencen blev afsluttet med en vellykket Basar til Fordel for den Kvindelige Hjælpeforening, Mandag Aften den 8. Maj.

BEGRAVELSE I STEGE.

Den 30. April blev der i Kapellet paa Stege Kirkegaard afholdt Begravelse over Søster Johanne Sørensen, som afgik ved Døden paa Stege Sygehus som Følge af de Kvæstelser, hun modtog ved at blive overkørt af en Automobil to Uger tidligere.

Begravelsen var under Ledelse af Missionærerne fra København, idet Præsident Holger M. Larsen, Distriktspræsident Claude E. Bird, Floyd S. Petersen og Richard L. Christensen var til Stede i Forsamlingen. Begravelseshøjtideligheden blev aabnet med Afsyngelsen af Salmen »Tænk, naar en Gang den Taage er forsvunden«. Aabningsbøn blev opsendt af Missionspræsident Holger M. Larsen, der derefter holdt en smuk og opbyggende Begravelsestale om Opstandelsen og omtalte Søster Sørensens eksemplariske Liv. Efter at han havde afsluttet med Bøn, sang man Salmen »Nærmere Gud, til dig«.

Ved Graven blev Sangen »Klokken slaar, Tiden gaar« afsunget, hvorefter Præsident Holger M. Larsen holdt Bøn. Der var omtrent 100 Personer til Stede, og der var et Væld af pragtfulde Blomster.

Søster Sørensen døde som en trofast Sidste Dages Hellig. Hun var en Person, som, skønt hun boede langt borte fra et Sted, hvor hun kunde overvære Møder, dog altid var trofast i sit Vidnesbyrd, og som betalte sin Tiende og sine Ofringer trofast, endog paa sit Dødsleje.

Hun overleves af sine to Sønner og en Søster.

C. E. B.

DØDSFALD I AALBORG.

Søster Kleo Murtell Rasmussen afgik ved Døden paa Byens Hospital den 1. April af Tuberkulose. Hun havde lidt længe, og vi kan være forvissede om, at hendes Afløsning fra et Liv i Lidelse var en forklædt Velsignelse. Selv om det er haardt at sige »Farvel« til vore kære her paa Jorden, saa kan vi dog være forsikrede om, at deres Liv herefter er skønnere og behageligere, end om de havde fortsat at være hos os og havde maattet lide, medens de var her.

Søster Rasmussen er Datter af Jørgen og Sofie Rasmussen. Hun blev født i Aalborg den 26. Januar 1908 og blev Medlem af Kirken i 1925.

Begravelsen foregik fra vor Kirkebygning i Valdemarsgade 2, den 7. April. Præsident Holger M. Larsen og Distriktspræsident Phil M. Andersen var Talerne. Præsident Larsen opsendte Bønnen ved Graven.

* * *

Broder Hans Hansen afgik ved Døden i sit Hjem i Skolegade 21, den 23. April af Hjertelammelse. Han har været temmelig syg den sidste Vinter, men var tilsyneladende rask, da han pludselig blev syg og gik bort en meget kort Tid derefter.

Han var en god Ægtemand og en trofast Sidste Dages Hellig. Hans kære og Venner sørger over hans Bortgang, men fryder sig over den trøstende Tanke, at de atter kan trykke hans Haand og nyde hans Selskab, naar vi alle kommer til den Plads, hvor der gennem al Evighed ikke vil blive nogen Adskillelse.

Broder Hansen blev født paa Sjælland den 1. Juni 1858. Siden han blev Medlem af Kirken i 1920, har han vist sin Trofasthed, og denne Trofasthed er blevet belønnet med Tillid og Kærlighed fra dem, som omgikkes ham, og han modtog ogsaa det hellige melkisedekske Præstedømme.

Begravelsen blev afholdt den 27. April i Valdemarsgade 2, og den afdøde blev begravet paa Byens Kirkegaard. Missionspræsident Holger M. Larsen var Taleren og forrettede ved Graven. *P. M. A.*

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR JUNI MAANED.

Igen vi staar ved Herrens Bord,
Med Jesus, vor Forløser stor.
I Tro paa hans Forsoningsdød,
Som ene frelser os fra Nød.

KORLEKTIER FOR JUNI MAANED.

Senior- og Juniorklassen:

Joh. 3: 16—17: »Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.«

Børn over 10 Aar:

II. Mos. 6: 6—7: »Derfor, sig til Israels Børn: Jeg er Herren, og vil udføre eder fra Ægypternes Byrder og fri eder fra deres Trældom; og jeg vil udløse eder ved en udstrakt Arm og ved store Domme. Og jeg vil tage mig eder til et Folk, og jeg vil være eder en Gud.«

Børn under 10 Aar:

Husk, at Gud dig altid ser,
Om du gør, hvad der er Ret.
Der intet Barn i Verden er,
Som ikke altid bliver set.

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Forsoningens Udstrækning.
2. Frelse og Ophøjelse.

Børn over 10 Aar:

1. Moses' Barndom.
2. Moses flygter fra Ægypten.
3. Moses og den brændende Busk.
4. Den første Paaske.

Børn under 10 Aar:

1. Jonas i Hvalens Bug.
2. Jonas i Ninive.



Den Danske Missions Hovedbestyrelse for »Primary«-Organisationen.

Fra Venstre: Magda Nielsen, anden Raadgiver; Krista Dietz, Sekretær; Ellen Christensen, første Raadgiver; Lillan L. Larsen, Præsident.



Den Danske Missions Hovedbestyrelse for Søndagsskolen.

Fra Venstre: Claude E. Bird, Præsident; Oscar Nielsen, Sekretær; Edmund Kaiser, anden Raadgiver; Thorvald Bregentoft, første Raadgiver.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

28. Maj.

JOSEF.

Det saa ud, som om alt skulde gaa godt for Josef en kort Tid efter, at han var solgt som Slave til Ægypten. Potifar syntes om ham paa Grund af hans Paalidelighed. Snart blev han forfremmet fra den almindelige Slavetilstand og fik Lov til at studere og bevæge sig som en fri Mand.

Men dette skulde ikke vare længe. Endnu en Gang skulde han blive et Offer for andres Ondskabsfuldhed. Derfor blev han kastet i Fængsel af sin Herre, og der blev han i to Aar. Men ogsaa denne Erfaring i Fængslet viste sig at blive til Velsignelse for ham. For det første viste han er saa god Opførsel, at Fangevogteren kom til at synes om ham og gav ham Fordele ,som de andre Fanger ikke havde, og de andre Fanger blev stillede under hans Omsorg. Blandt disse var to af Kongens Tjenere. De var blevet sat i Fængsel, fordi de havde krænket Kongen. Den ene var Kongens Mundskænk. Den anden var Kongens øverste Bager.

En Dag fortalte Mundskænken Josef, at han havde haft en Drøm, og han spurgte, om Josef kunde fortolke denne Drøm. Vi husker, at det var paa Grund af Drømme, at Josef kom i Vanskeligheder hjemme hos sine Brødre, men denne Gang var det Drømme, der hjalp ham ud af hans Vanskeligheder. Josef fortalte Mundskænken om Drømmens Betydning og bad ham om, naar han blev fri, at han da maatte erindre Josef og hjælpe til at fri ham fra Fængslet. Den Fortolkning, som Josef havde givet Mundskænkens Drøm, viste sig at være rigtig, og det gik netop saaledes, som Josef havde sagt, at det vilde gaa, men det var først en lang Tid efter, at han var kommet ud af Fængslet, at han erindrede at gøre noget for Josef. Det er let at glemme endog dem, som viser os Godhed hver Dag, naar vi selv nyder gode Dage. Mundskænken vilde sandsynligvis helt have glemt Josef, dersom Kongen ikke havde drømt to Drømme, som besværede ham meget. Ikke en Gang de vise Mænd kunde fortælle ham, hvad de skulde betyde. Og da kom Mundskænken til at tænke paa Josef. Han fortalte Kongen om Josef, og der blev sendt Bud efter ham. Og paa denne Maade blev Josef frelst fra Fængslet gennem en Drøm.

Alle disse Drømme er interessante. Josefs egne Drømme var om ham selv og omhandlede Ting, han var fortrolig med. Mundskænkens Drøm drejede sig om noget, som han havde Kendskab til, og det samme var Tilfældet med Bagerens Drøm. Og saaledes drejede Kongens Drøm sig ogsaa om hans Ar-

bejde. Kongens Hovedarbejde var at sørge for, at hans Folk havde Føde. Det var helt naturligt, at Kongen skulde have en saadan Drøm, og da Josef fortalte ham om Drømmens Betydning, kunde Kongen godt se, at Josef havde ret, og han var lykkelig over at være i Stand til at følge de Raad, som Josef gav. Josef blev ikke sendt tilbage til Fængslet, men blev i Stedet indsat i Kongens høje Raad, da Kongen meget vel kunde se, hvilken værdifuld Raadgiver han kunde være. Han fik gaa i pragtfulde Klæder og havde fine Vogne. Han kunde rejse rundt om i Landet og have Overopsyn med Indhøstningen. Josef troede, at Kongens Drøm var sand, og derfor lagde han Planer om, hvorledes man bedst skulde forberede sig for den store Hungersnød, som vilde komme. Paa den Tid var Kongen absolut Enehersker. Han ejede alt Landet, og til en vis Grad ejede han alt Folket, som boede der. Derfor kunde Josef køre i sin Vogn over hele Ægypten og lede Landarbejdet. Han tog Kornet fra Landmændene og lod dem kun beholde saa meget, som der var nødvendigt for dem til at leve af og for ny Usæd. Men han fortalte dem ikke, hvorfor han gjorde saa. Han byggede store Forraadshuse, og der opsamlede han Kornet. Folk undrede sig over, hvorfor Josef gjorde dette fra Aar til Aar. Kongen maa have haft stor Tillid til Josefs Dygtighed, thi vi kan være sikre paa, at der maa have været megen Klage over, at Josef kom og tog alt det Korn, som blev tilovers, hvert Aar.

Josef var 17 Aar gammel, da hans Brødre solgte ham som Slave. Da han var 30, var han Kongens Førsteminister. Kongen valgte en Hustru for ham blandt Hoffets ædleste Familier, og denne hans Hustru fødte ham to Sønner, Manasse og Efraim.

Da de syv rige Aar var forbi, begyndte der at komme Hungersnød i det ottende Aar, saaledes som Josef havde forudsagt, og Ægypten begyndte at blive kendt blandt de omkringliggende Lande som det Sted, hvor man kunde købe Korn. Josef gjorde noget, som var virkelig bemærkelsesværdig endog for vor Tid. Han tillod Udlændinge saavel som Ægyptere at købe hans Korn. Hans Teori var, at de, som har Overflod, skal hjælpe dem, som ikke har noget, og som derfor ikke kan leve lykkeligt.

Af denne Grund varede det ikke længe, førend Josefs Brødre kom til Ægypten for at købe Korn. Josef var nu i den Stilling, at han kunde undersøge, hvorledes Brødrene følte for hinanden, og ligeledes kunde han opdage, om de havde angret, hvad de havde gjort imod ham. De kunde selvfølgelig ikke genkende ham, og desuden anede de ikke, at han kunde forstaa deres Sprog.

Der var een Ting, som Josef specielt ønskede at finde ud angaaende sine Brødre, og det var, om de var i Stand til at staa sammen og beskytte hinanden, eller om de vilde lade en af dem i Stikken, saaledes som de havde forladt Josef for mange Aar siden. Han indbød dem alle til at komme og spise og behandlede dem alle meget venligt. Han var særlig venlig mod Benjamin og gav ham det dobbelte af, hvad han gav alle de øvrige. Da Maaltidet var forbi, og Brødrene var gaaet til Hvile, befalede Josef, at hans Tjener skulde berede de Kornsække, som de skulde tage hjem med dem. De Penge, som de havde betalt for Kornet, lagde han tilbage i en af Sækkene tillige med sit eget Guldbæger. Dette Guldbæger lagde han i Benjamins Sæk. Han gjorde dette for at se, hvad Brødrene vilde gøre, naar Benjamin blev anklaget for at have stjaalet Bægeret. Han vilde se, om de vilde forlade ham og gaa tilbage til deres Fader uden ham.

Kort efter, at Brødrene havde begivet sig paa Vejen hjem, sendte han en Skare Ryttere efter dem, og blandt dem var den Tjener, som havde lagt Bægeret i Benjamins Sæk. Da Brødrene spurgte, hvorfor de blev angrebne nu, efter at de lige var blevet saa venligt behandlede, svarede han dem, at de var onde og utaknemmelige, som gengældte Josefs Godhed ved at stjæle hans Guldbæger. Brødrene paastod, at de var uskyldige, og opfordrede Rytterne til at undersøge deres Sække og tilbød at tage Straffen, dersom en af dem blev fundet at være skyldig. Tjeneren svarede, at den skyldige vilde blive straffet, og de øvrige vilde gaa fri. Du kan se, at alt blev gjort for at prøve Brødrenes Loyalitet mod hinanden. Tilsidst blev Bægeret fundet i Benjamins Sæk, og der blev stor Sorg og Frygt blandt Brødrene. De vendte alle tilbage til Ægypten med Benjamin.

De blev ført for Josef, som talte haardt til dem og bebrejdede dem for, hvad de havde gjort. Da sagde Tjenerne, at det blot var Benjamin, som var den skyldige. Josef sagde, at de øvrige kunde rejse hjem til deres Fader, men Benjamin vilde han beholde som Slave. Dette blev for meget for Brødrene, og en af dem, Juda, stod op og fortalte, at Benjamin var den, som Faderen holdt aller mest af, og at ingen af dem vilde drage hjem uden ham. Han tilbød at blive og tage Straffen i Benjamins Sted. Og alle de andre Brødre kastede sig ned for Josefs Fødder og tilbød at gøre det samme.

Dette gjorde Josef meget lykkelig. Han saa, at hans Brødre havde omvendt sig. Han sendte derfor alle Ægypterne bort og blev alene i Værelset med Brødrene. Derpaa fortalte han dem, hvem han var. Dette fyldte dem med Frygt, thi de var

bange for, at han vilde straffe dem for, hvad de havde gjort mod ham for mange Aar siden. Men i Stedet fortalte han dem, at han havde tilgivet dem, og at han ikke troede, at de virkelig var onde i deres Natur, men at alt var sket, for at Guds Hensigter kunde gaa i Opfyldelse. Han og de kunde naturligvis se, hvorledes alt var blevet vendt til det bedste, men dette gjorde ikke Brodrenes Samvittighedsnag mindre.

Josef blev Redskabet til, at hans Faders Familie atter blev forenet. Jakob kom senere til Ægypten med hele sin Husstand, som bestod af 70 Mennesker. Mange store Erfaringer skulde Israeliterne have, for de forlod dette Land.

Spørgsmaal.

1. Find i I. Mos. det Sted, hvor der fortælles om Jakobs Komme til Ægypten.
2. Hvorfor holdt Jakob saa meget af Benjamin?
3. Fortæl Historien om Benjamin og den opdigtede Historie om Tyveriet af Guldbægeret.
4. Synes du, Josefs Plan om at prove Brødrenes Loyalitet var en god Plan?
5. Fortæl, hvorfor Josef lod Udlændinge komme til Ægypten for at købe Korn.
6. I I. Mos. 49 velsigner Jakob sine Sønner. Kan du her se noget, som minder om de patriarkalske Velsignelser, som bruges i vor Tid?
7. Hvor længe levede Josef? (I. Mos. 50: 22.)
8. Hvad var Josefs Profeti angaaende sine Efterkommere? (I. Mos. 50: 23—26.)
9. Hvilket Slægtskab var der mellem Jakob, Efraim og Manasse? (I. Mos. 48: 5—22.)

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

28. Maj.

JONAS ER ULYDIG.

Tekst: Jonas 1.

En Gang levede der er meget god Mand ved Navn Jonas. Herren elskede ham saa meget, at han talte til ham. Og dog gjorde denne Mand, som vidste, at han skulde gore bedre, noget, som var meget forkert, en Dag. Og naar Folk gor det, som er forkert, saa kommer der før eller senere noget, som straffer dem for det onde. de har gjort.

Kan du huske, hvorledes Naaman var lige ved at være ulydig mod Elisa, Herrens Profet? Da Naaman onskede at

blive helbredet og bad Elisa om at hjælpe ham, hvad sagde Elisa, at han skulde gøre? Og hvorfor ønskede han ikke at gøre det? Men hvad gjorde han, og hvorledes blev han velsignet?

Men stakkels Gehasi var ikke saa godt stillet. I mange, mange Aar havde han gjort, som der blev sagt til ham. Men en Dag gjorde han noget meget forkert. Hvor mange Penge fik han fra Naaman? Og hvad var hans Straf? Hvad synes du mest om, Sundhed eller mange Penge og fine Klæder?

Jonas var en Gang ligesaa taabelig som Gehasi. Han tænkte, at han kunde komme bort fra Gud blot ved at rejse til en anden By. En Dag sagde Herren til ham: »Staa op, Jonas, og gaa til Ninives Stad. Folket der bliver saa onde, at de glemmer Herren. Gaa og bed dem om at omvende sig, ellers vil deres skønne By blive ødelagt i Løbet af 40 Dage.«

Men Jonas var bange for at gøre det, som Herren havde sagt, at han skulde gøre, saa han drog bort til en Søby ved Navn Joppe. Han tog et Skib der, som skulde sejle til en anden By ved Navn Tarsis.

Medens Jonas var paa dette Skib, sendte Herren en stor Vind, og en stor Storm brød ud, saa at Skibet var ved at gaa under.

Da blev Søfolkene bange, og de begyndte at raabe, hver paa deres Gud. (Du husker, at i den Tid var der nogle Mennesker, der bad til Guder af Træ og Sten.) De kastede meget af Lasten ud, for at Skibet skulde blive lettere og ikke synke. Jonas var gaaet nedenunder for at sove. Men han blev vækket af en Mand, der sagde til ham, at han skulde staa op og bede til sin Gud for at se, om maaske Jonas' Gud kunde hjælpe dem.

Somændene sagde til hinanden: »Kom, lad os kaste Lod for at se, hvem det er, som har bragt dette onde over os.« Og saa kastede de Lod, og Loddet faldt paa Jonas. Derpaa sagde de til ham: »Fortæl os, hvorfor er dette onde kommet over os? Hvad er din Beskæftigelse? Fra hvilket Land kommer du, og hvilket Folk tilhører du?«

Og Jonas sagde til dem: »Jeg er en Hebræer. Og jeg frygter Herren, Himmelens Gud, som har skabt Søen og det tørre Land.« Da blev Mændene meget bange og sagde til ham: »Hvorfor gjorde du dette?« Thi Jonas havde fortalt dem, at han prøvede at løbe bort fra Gud og skjule sig for ham. Da sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre med dig, for at Søen atter kan blive stille?« Thi Søen var meget oprørt.

Og han sagde til dem: »Tag mig og kast mig ud i Søen, saa vil Søen atter blive rolig, thi jeg véd, at jeg er Aarsagen til denne Storm.«

Alligevel forsøgte Mændene at bringe Skibet ind til Land, men de kunde ikke. Derpaa raabte de til Herren og tog Jonas og kastede ham ud i Søen, og straks blev Søen stille.

Saa blev Mændene bange. De opsendte Ofringer til Herren og lovede at leve et bedre Liv. Men Herren, som er en barmhjertig Gud, og som elsker sine Børn, fandt en Maade, hvorpaa han kunde beskytte Jonas. Han beredte en stor Fisk, som skulde sluge ham. Og inde i denne store Fisk, i denne svømmende Vugge, laa Jonas i tre Dage og tre Nætter. Hele Tiden laa han og tænkte paa, hvor bedrøvet han var over, at han ikke havde været lydig mod Herrens Ord.

Næste Gang skal vi høre mere om Jonas.

JONAS OMVENDER SIG OG STOLER PAA HERREN.

Tekst: Jonas 2, 3.

En Dag saa jeg en Dreng, der lavede en lille Kasse. Da han slog Sømmene ind, vilde de ikke gaa ret ind den første Gang. Men han trak dem ud og rettede dem, til de blev helt rette igen, og for hver Gang, han arbejdede med dem, blev de bedre og bedre. Var det ikke godt, at Drengen kunde trække Sømmene ud igen og arbejde med dem, til de blev, som de skulde være?

Jonas, den Mand, som Gud havde kaldet til at rejse til Ninive for at prædike til Folket der, fik ogsaa en Anledning til til at gøre sit Arbejde om igen. Du husker, at Herren havde kaldet ham til at gøre dette, og af en eller anden Grund ønskede han ikke at gøre det, som han blev sat til. Og derfor rejste han til et andet Sted, hvor han ikke troede, at Herren kunde se ham. Hvorfor tror du, at Herren kan se, hvad der foregaar overalt? Jonas forstod snart, at han kunde se overalt, for der begyndte at blæse en stærk Storm. Hvem gav Sømændene Skylden for denne Storm? Hvad sagde Jonas? Da han vidste, at han havde gjort noget, som var forkert, begyndte han at blive bedrøvet for det, han havde gjort, og han fortalte Sømændene alt om det. Og tilsidst bad han dem om at kaste ham overbord. Vor Himmelske Fader saa, at han var bedrøvet og ønskede at gøre bedre, og derfor beredte han en stor Fisk, der skulde sluge ham.

Da Jonas sad nede paa Søens Bund, saa han mere og mere tydeligt, hvor taabelig han havde været, saa han raabte til Gud i inderlig Bøn. Og Herren hørte hans Bøn og kastede Jonas op paa det tørre Land.

Og Herrens Ord kom til ham for anden Gang og bød ham at gaa til Staden Ninive og fortælle Folket der, hvad Gud

tidligere havde sagt, at han skulde sige til dem. Og Jonas stod op og gik til Ninive, som Herren havde sagt.

Ninive var en stor og mægtig By. Det tog tre Dag at rejse gennem den. Saa snart som Jonas kom ind i Byen den første Dag, begyndte han at raabe: »Lyt til mig, I Folk. Ophør med at gøre ondt, ellers vil eders By blive ødelagt.« Saa snart som Folket hørte dette, sagde de, at de maatte omvende sig og gøre det, som var godt, thi de kunde se, at de havde gjort det, som var forkert. De troede, at det var Herren, som talte til dem gennem sin Tjener. Og ligesom Folket gjorde i den Tid, naar de var bedrøvede, klædte de sig i Sæk og Aske.

Da Kongen hørte, hvad Jonas havde sagt, rejste han sig fra sin Trone og tog sine pragtfulde Klæder af og klædte sig i Sæk og Aske. Derpaa sendte han Breve rundt til sit Folk og fortalte dem, at de skulde omvende sig fra deres onde Gerninger og begynde at gøre Herrens Vilje.

Og Gud saa deres gode Gerninger. Han saa, at de havde vendt sig bort fra Synd og Ugudelighed, og derfor sagde han: »Jeg vil ikke straffe dem.« Og det gjorde han ikke.

Næste Gang skal vi høre om en anden Lektie, som Herren lærte Jonas.

ABRAHAMS BOG.

Af Ældste *Joseph Fielding Smith,* af de Tolvs Raad.

Abrahams Bog er en bemærkelsesværdig Optegnelse, der er skrevet i fordums Tid, men aabenbaret i denne sidste Tid, og som bekræfter Bibelens Sandheder. Denne Bog blev skrevet af Abraham, da han var i Ægypten, og gennem Herrens vise Styrelse faldt den i Hænderne paa Joseph Smith i Kirtland, Ohio, i 1835. Ved Guds Gave og Kraft oversatte Joseph Smith den, og den findes nu i »Den Kostelige Perle«.

I denne Bog kastes der nyt Lys over Abrahams Liv og over de Pagter, som Herren gjorde med ham og hans Efterkommere, og det, der er skrevet i I. Mosebog, bliver paa denne Maade bekræftet. I Abrahams Optegnelse fortælles, at Herren aabenbarede for ham angaaende Menneskenes Forudtilværelse og det store Raad i Himmelen, hvor Jesus Kristus blev valgt, saaledes som det erklæres af Peter og Johannes, som det Lam, der, før Verdens Grundvold blev lagt, var forudbeskikket til at blive ihjelslaaet for Verdens Synder. I Henhold til disse Skrifter blev der ogsaa fortalt Abraham, at Intelligencerne eller Menneskenes Aander i dette Raad blev udvalgt for deres jordiske Missioner i Henhold til deres Vær-

dighed i Forudtilværelsen. Frelsensplanen blev ogsaa fremlagt her, og alle Menneskenes Aander fik deres Handlefrihed. Lucifer gjorde Oprør, og mange fulgte ham og blev udkastede af Himmelen, og paa denne Maade blev de Djævelen og hans Engle.

Abraham fik ogsaa Undervisning i Astronomiens Videnskab, og ved Hjælp af Urim og Thummim saa han Stjernerne og lærte angaaende deres Dage og Aar i deres Omdrejninger. Mange af de Ting, vi faar fra Abrahams Bog, skriver sig fra en Tid, der gaar forud for den moderne Videnskabs Opdagelser med Hensyn til Stjernehimmelen. Abraham erholdt ogsaa en Beretning angaaende Evangeliets Principper, og denne Beretning var skrevet af Folk, der levede før Syndfloden. Om denne Beretning siger han:

»Men Fædrenes, nemlig Patriarkernes, Optegnelser angaaende Præstedommets Rettigheder bevarede Herren, min Gud, i mine egne Hænder; derfor har jeg indtil denne Dag været i Besiddelse af Kundskab om Skabelsens Begyndelse og tillige om Planeterne og Stjernerne, saaledes som disse Ting var blevne aabenbarede til Fædrene. Og jeg skal bestræbe mig for at skrive nogle af disse Ting i denne Optegnelse til Bedste for mine Efterkommere.«

Af dette forstaar vi, at Herren underviste de fordums Mennesker angaaende Jorden, dens Skabelse, Planeterne og Stjernerne og deres Forhold til hinanden, og denne Kundskab gik senere tabt gennem Overtrædelse. I Dag staar de Sidste Dages Hellige i den enestaaende Stilling, at de er det eneste Folk, som har modtaget denne betydningsfulde Kundskab angaaende de fordums Mennesker og deres Lærdomme.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.